

UN DRAC SENSE
FORÇA

“Un conte d’educació nutricional”

MútuaTerrassa

◀ **Atenció!**

Frega els dibuixos i descobreix la seva olor.

Projecte i text: Laia Asso

Il·lustració i disseny: Marcel Asso

Coordinació: Departament d'Atenció al Client de la Unitat Estratègica
Assistencial de MútuaTerrassa

Amb la col·laboració de la Unitat de Nutrició Infantil del Servei de Pediatria de
l'Hospital Universitari MútuaTerrassa

Edita: MútuaTerrassa
Departament de Comunicació, RRPP i Protocol

Dipòsit legal: B-20560-2010

Imprimeix: Serafi, indústria gràfica publicitària
Impressió amb Cool-Print® aromàtic

Amb el suport de MútuaSalut

MútuaTerrassa

Temps era temps, en una llunyana contrada, un drac es
planyia tancat dins la seva cova. La gent del poble,
preocupada, es preguntava quin mal devia rondar a aquell
drac que ja no sobrevolava les terres alegrant camps i estables.
Veient que la cosa no millorava, el rei decidí donar-ne avís a
un vell conegut: el cavaller *Sant Jordi*.

Per l'amistat que els unia, *Sant Jordi* acudí aviat a la crida.
Després d'escoltar la gent del poble, enfilà el camí cap a la cova.
En arribar hi trobà el drac capcot, ajagut en un racó. Tenia la
mirada tan trista que ni tan sols semblà alegrar-se de la visita.
Sant Jordi, sorprès, li preguntà de quin mal es dolia i el drac
respongué, amb la veu entretallada, que havia perdut la força.

Li explicà que d'un temps ençà es trobava dèbil, sense esma de volar ni córrer. Aquell drac, ferotge i incansable en altre temps, que endrapava camps sencers de verdures i hortalisses, ara només menjava dolços i pastissos. I amb prou feines sortia de la corva, on veia passar les hores assegut davant del televisor.

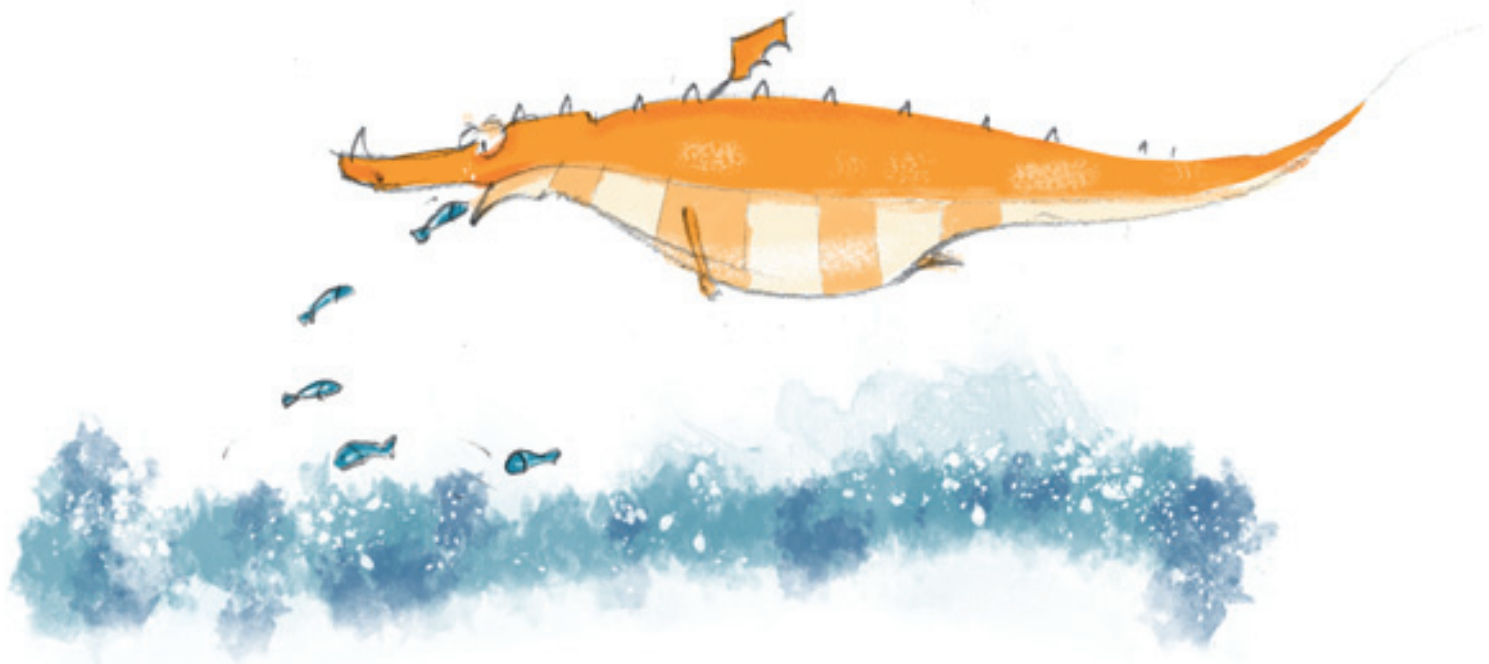

Sant Jordi li parlà amb fermesa, ell sabia molt bé el que calia fer per estar fort. De totes les batalles lliurades, la seva victòria més gran havia estat aprendre a tenir cura de si mateix. *Sant Jordi* revelà al drac que ell es feia un bon fart de menjar fruita i verdura, que menjava peix gairebé cada dia i que no deixava passar jornada sense sortir a córrer i cavalcar per boscos i esplanades.

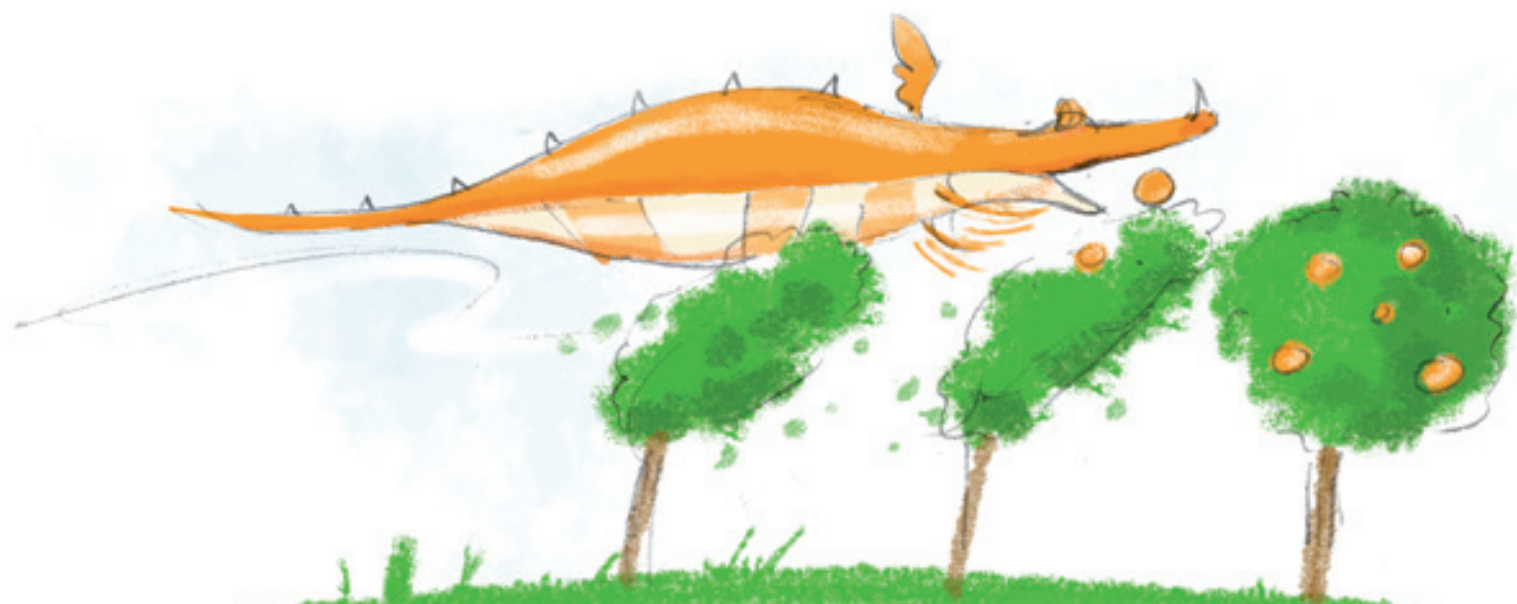

El drac l'escoltà amb atenció.

No semblava difícil recuperar la força perduda.

Tan bon punt el cavaller va haver marxat, es posà a la feina.

*Després d'escombrar la cova, decidí anar volant fins al mar
per omplir-se el ventre de peix fresc i de tornada
va esportar un parell de tarongers.*

*Al cap de pocs dies, un repic inesperat de campanes despertà als habitants del poble a trenc d'alba. En obrir les finestres tots van poder veure el drac somrient que sobrevolava el poble de nou. Tothom se n'alegrà. Un cop més, *Sant Jordi* els havia brindat la seva ajuda. I així fou com el drac aprenquè el secret de la fortalesa i no l'oblidà mai més.*

Mútua Terrassa

Amb el suport de:

